

Matteüs 6:9-13

Dit gebed, het gebed dat Jezus zijn discipelen leert in de Bergrede en dat wij via de discipelen hebben mogen ontvangen wordt over de hele wereld in honderden talen gebeden. Wij noemen het meestal het 'onze Vader'. Eigenlijk is dat niet goed. Het gebed begint in de Griekse tekst niet met 'onze' maar met 'Vader'. Letterlijk staat er 'Vader die de onze is....'.

Wat betekent dat nu, dat we God mogen aanspreken als onze Vader. Dat wij God als onze Vader aanspreken heeft natuurlijk ook al veel te betekenen. We zeggen niet mijn Vader. Blijkbaar is bidden geen soloactiviteit. God wil graag dat wij samen bidden, dat wij als kinderen van één Vader samenkomen om Hem te ontmoeten. God vindt dat belangrijk voor ons geloof, maar allereerst is het ook tot Gods eer dat we samen bidden. Hij wordt daar blij van, Hij ziet dat graag! Ik weet nog dat Marja en ik een keer op vakantie waren en dat we naar onze oudste dochter belden. Juist op dat moment waren al onze kinderen ook bij haar op bezoek. Wij waren er niet bij, maar het maakte ons wel blij. Het idee dat onze kinderen elkaar opzoeken, dat ze zich met elkaar verbonden weten. En dat ze die onderlinge band ook beleven als wij uit de buurt zijn. Zo is God ook blij als Zijn kinderen samenkomen en Hem aanroepen als onze Vader.

Voor de discipelen was dat volstrekt nieuw. God wordt in het OT wel soms als een Vader omschreven maar nooit als Vader aangesproken. Jezus leert dat hier. Zeg maar Vader, Abba tegen God. Dat is ongekend. God de Almachtige, wil onze Vader zijn en wij mogen Zijn kinderen zijn. En hierbij is God met heel zijn wezen betrokken. Want het is God de Zoon die ons tot de Vader brengt. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven, niemand komt tot de Vader dan door Hem. Je bent niet automatisch een kind van God. Je hoort dat wel eens zeggen: we zijn toch allemaal kinderen van God. Nee, dat is niet waar. Je bent allemaal schepselen van God. Maar een kind van de Vader kun je alleen worden door de Here Jezus. Door geloof in Zijn offer mogen we kind aan huis worden bij de Vader. Allen die Hem aannemen hebben het recht een kind van God te worden. Schepsel van God ben je vanzelf, kind van God wordt je door geloof in Christus. Niemand komt tot de Vader dan door Hem.

Ik zei dat God met zijn hele wezen betrokken is bij het feit dat Hij onze Vader is, want Jezus brengt ons bij de Vader terug, maar de Heilige Geest leert ons om kind van de Vader te zijn. De Geest verandert ons van binnen uit. En die Geest leert ons volgens

Rom. 8:15 God onze Abba noemen. Die Geest wordt de Geest van het zoonschap genoemd, door welke wij roepen Abba Vader. Die Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. De Geest zegt het ons voor. Net zoals vaders en moeders hun kinderen leren praten. Mijn kleindochter van bijna één zit nu in die fase van 'papa' en 'mama' zeggen. Prachtig. Zo zie ik de Heilige Geest ook, misschien wat menselijk voorgesteld, maar toch, kom maar....zeg het maar, Abba Vader. Totdat wij het als nieuwgeboren kinderen zelf leren zeggen.

Nu gaat het natuurlijk niet alleen om dat woordje Vader, maar veel meer dat we gaan we beseffen wat het is dat God je Vader is. Dat is wat de Geest wil doen in je leven. We snappen niet veel van de drie-eenheid, maar hoe geweldig is het dat de Vader, de Zoon en de Geest met alles wat Hij is betrokken is op jou, zodat jij mag leren Hem Vader te noemen.

Wat betekent dat nu nog meer. In de eerste plaats dat we onze eigen 'vaderbeelden' even moeten proberen uit te schakelen. Aardse vaders schieten schromelijk te kort in vergelijking met God als Vader. En zeker voor wie het woord vader het tegenovergestelde van liefde, veiligheid en geborgenheid is, is het van belang dat we proberen de vergelijking met de aardse vader loslaten. Ten tweede is het ook wel van belang dat we beseffen dat de invulling van vaderschap in onze tijd anders is dan in Jezus' tijd. In de tijd van Jezus werd een vader gekenmerkt door vier dingen. Allereerst gezag. De vader had de leiding over de familie. Gezinsleden gehoorzaamden hem. Voor je vader moest je respect hebben. Behalve dat was de Vader ook een onderwijzer. Hij voedde zijn kinderen op, leidde hen op de rechte weg. De vader gaf zijn kennis aan z'n kinderen door. Het derde is dat de Vader zorgt voor het levensonderhoud van z'n kinderen. De kinderen ontvangen voedsel en bescherming. Hij begeleidt de kinderen naar volwassenheid.

Het vierde dat voor een vader belangrijk is, is dat de vader een erflater is. Hij zorgt voor een erfenis. De vader was de bezitter van het land en het erfgoed van de familie. Hij deelt die bezittingen met zijn kinderen. Zijn zonen hadden het recht om het land in bezit te krijgen wanneer de vader stierf. Paulus heeft het daar ook over als hij zegt: u bent geen slaven meer, u bent kinderen van God en als kind bent u erfgenaam...

Als wij deze vier woorden tot ons laten doordringen – gezag, onderwijs, zorg en erfenis, wat betekent dat dan voor ons bidden als we onze Vader zeggen?

Als God onze Vader genoemd wil worden dan vraagt Hij twee dingen van ons: vertrouwen en ontzag.

Ik mag God onvoorwaardelijk vertrouwen. Hij weet wat je nodig hebt, zegt Jezus. Ja alle haren op je hoofd zijn geteld! Hij kent je, tot in het diepst van je ziel, Hij kent je vanaf je allerprilste begin, Hij kent zelfs je onuitgesproken gedachten, hij weet van je gevoel, je situatie, zelfs je toekomst is voor Hem geen vraag. Je bent zo kostbaar voor Hem. Als God al zorgt voor musjes die nauwelijks geld opleveren op de markt, ga dan eens na hoeveel zorg, aandacht en liefde Hij voor jou heeft! Wil je weten hoeveel je Hem waard bent. Kijk dan naar Golgotha. Naar het kruis van Jezus. Die pijn heeft Hij voor jou over gehad. Dat wilde Hij dragen om jou tot Zijn kind te maken, te adopteren als eigen zoon of dochter, volwaardig lid van Zijn gezin. Zo lief had God de Vader ons.....

Tot God bidden als Vader, dat is bidden in vertrouwen. Vertrouwen dat Hij nooit loslaat. Dat gaat zelfs dieper dan hopen op genezing, of geluk. Vertrouwen dat Hij zelfs in moeilijke omstandigheden je leven draagt. Vertrouwen dat je niet aan de aandacht van je hemelse Vader bent ontsnapt, maar dat er Eén is die je vasthoudt, die je draagt, dwars door de storm, ook als je levensweg een zware weg is.

Ik noemde vertrouwen en ontzag. Ontzag voor deze hemelse Vader. Wat is Hij onnoemelijk groot en wie ben ik dan. God als Vader aanspreken maakt klein: Uw wil geschiede, Vader. U hebt het voor het zeggen. Laat mijn leven een leven zijn, waarin Uw wil tot uiting zal komen.

Wat bijzonder dat we bij deze ontzagwekkend grote Vader kind aan huis mogen zijn en dat deze Vader zijn oor neigt als wij gaan bidden, gewoon hier in een zaaltje in Oldebroek. Een Vader die het fijn vindt dat we samen zijn. Een Vader die te vertrouwen is, een Vader die ons ontzag verdient. Een Vader die ons liefheeft omdat we zijn geliefde kinderen zijn. AMEN